

efter hvad Administrationen har oplyst, ikke hidtil været Afgift underkastede, naar de ikke er professionelle. Hvad der her staar, er ikke andet, end at dette vedblivende skal være Tilfældet. Derimod er det udtrykkelig sagt, at i øvrigt skal Idrætskampe fremtidig være underkastede Afgiften og altsaa den forhøjede Afgift. Derved er tænkt paa Fodboldsport, Boksning o. s. v., som i Virkeligheden ikke er Forevisning af den rene Legemsudvikling, men en Publikum tilkaldende Forestilling, som man heller ikke fra Udvalgets Side har ment, at man principielt kunde forlange unddraget fra Afgiften.

Med Hensyn til Lovforslaget om Told af Motorvogne vil jeg gerne gøre opmærksom paa Slutningen af Betænkningen — den er ganske kort —, som gaar ud paa, at den Tale, der har været om, at denne Lov vilde medføre en Toldbeskyttelse for den indenlandske Motorvognindustri, ikke er rigtig. Af Bilag 9 vil man se, at den danske Motorvognindustri i Øjeblikket er ugunstigere stillet med Hensyn til Afgifterne end den udenlandske, og Loven her vil ikke fuldstændig udligne det, men kun saa nogenlunde. Jeg tillader mig at henvende mig til den højtærede Finansminister med den Bemærkning, at det jo er en Forudsætning, vi alle deler — jeg tror for Resten at vide, at den højtærede Finansminister ogsaa deler den —, at denne Lov om Forhøjelse af Tolden paa Motorvogne, skønt vi har indstillet Loven til Vedtagelse uforandret, forudsættes at være saaledes forbundet med Loven om Særafgifter til Staten af Motorkøretøjer, at de bortfalder samtidig. (*Finansministeren* nikker). Jeg gaar derefter over til Særafgiften paa Motorkøretøjer.

Jeg kommer altsaa nu til de to indirekte Afgifter, som er foreslaaede af den højtærede Finansminister. Med Hensyn til Særafgiften til Staten af Motorkøretøjer indtager denne Betænkning for saa vidt noget af en Særstilling imellem de andre Betænkninger, som der er kommet nogle faa almindelige Bemærkninger ind i den om Udvalgets Stilling til Loven i Almindelighed. Der har nemlig for denne Lovs Vedkommende flere Gange under Udvalgets Arbejde været positive Forslag fremme om, hvorvidt der ikke kunde være Anledning til at frafalde den og søge Ækvivalent et andet Sted, særlig i de direkte Skatter. Jeg vil gerne her, for at undgaa enhver Misforstaaelse, sige, at efter min Opatelse er Anledningen til det endelige Resultat af disse to Love — Grunden til, at

de gennemføres — den, at man fra alle Sider i Udvalget ønskede en enstemmig Indstilling. Man ønskede Indstillingen enstemmig i det Haab, at Komplekset saa kunde gaa saa nogenlunde direkte gennem Landstinget. Der har været en saadan Kontakt mellem Folketingets Udvalgsmedlemmer og deres respektive Partier i Landstinget, at man har Haab om, at dette vil kunne finde Sted, forudsat at der kommer en enstemmig Indstilling om hele Komplekset. Dette er selvfølgelig paa en vis Maade noget, der binder og begrænser, men i Virkeligheden er Fortrinet derved saa betydeligt, at man godt kan købe et saadant Fortrin med nogle Opofrelser. Jeg for mit Vedkommende vil med aaben Pande tage de Bebrejdelser, der sikkert vil blive rettet mod mig som mod andre indenfor det radikale og det socialdemokratiske Parti, fordi vi sluttelig er gaaet med til denne Skat, dels under Hensyn til den saaledes opstaaede Nødvendighed, dels under Hensyn til, at der er gjort, hvad gøres kan, for at Afgiften, saaledes som den nu vil blive lagt, ikke skal ramme Nyttekørselen paa en saadan Maade, at det i Virkeligheden kan antages hverken at volde den Besvær eller at kunne blive *med Rette* — jeg understreger „med Rette“ — kastet over paa Forbruget med noget Beløb, der kan mærkes. Der er ikke lagt Fingrene imellem overfor den rene Luksuskørsel, hvad der er stor Sympati for her i Tinget indenfor alle Partier. Der er med Hensyn til Motorcykler saavel som med Hensyn til Motorvogne, naar det er rene Nyttevogne eller Nyttecykler, vist en vidtgaaende Imødekommenhed. Der er indføjet en Dispensationsbestemmelse, hvorefter Finansministeren kan nedsætte Afgifterne indtil det halve. Udvalget har ment, det var rigtigt af Grunde, som er udviklede i Betænkningen, og som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa, ikke i Lovteksten at give flere Fritagelser, end der allerede nu findes i den oprindelige Motorvogns-afgiftslov og de i selve Lovforslaget af den højtærede Finansminister selv foreslaaede nye — saa vidt jeg husker, er det kun Politiet og Vejvæsenet. Udvalget er efter mange Henvendelser — jeg kan sige Henvendelser, af hvilke ikke en eneste har savnet Fortalere i Udvalget — kommet til det Resultat, at det ikke vilde være muligt at undtage nogen fuldstændig fra Afgiften uden at gøre Uret mod andre. Udvalget har ment, at det vilde blive vilkaarligt, hvor man satte Grænsen, og at det for saa vidt vilde være bedre, at man ikke nævnedes Tje-